

πρὸς ἐκείνους δαπάνη τῶν ὁποίων γίνεται ἡ παράστασις. Μετ' ὀλίγον παρουσιάσθησαν γυμνοὶ τινες ἄνδρες κρατοῦντες βάρβδους, καὶ ξυλοφορτιζόμενοι μετὰ πολλὴν εὐστοχίαν· τοῦτο δὲ ἐσήμαινεν ἐπιδρομὴν βαρβάρων. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἄλλος βασιλεὺς ἐνδεδυμένος ὥς καὶ ὁ πρῶτος, ἐφάνη αἰφνης φέρων οὐρανὸν ἐπὶ τῶν νώτων, καὶ πλῆθος ἄλλων πτερῶν τοῦ ἰδίου πτηνοῦ εἰς τὰς χεῖρας, μεθ' ὧν ἐκτύπει ὡς δαιμονίων ὄλον τὸν κόσμον. Ἦρπυτε τὸ στέμμα τοῦ πρώτου βασιλείως καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον του. Τότε ὅλοι τὸν ἐπροσκύνησαν. Μετὰ ταῦτα ἦλθε δερδίστης τις ἡ μάγος μεγαλόσωμος, γυμνός, φέρων πῖλον ὀξὺν καὶ περὶ δέξια μεγάλα, τὸ δὲ πρόσωπον ἔχων ἐξωγραφισμένον μετὰ ἱερογλυφικὰ κίτρινα.

διότι πολλάκις εἰς μέρη κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπρόπιτα, κρύπτεται ναὸς μυστηριώδης ὅπου τελεῖται ὁ βουδδισμὸς (2) καθ' ὅλην τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ἐπιστημότητα. Ἐκεῖ, ἐὰν ἡ φαντασία σου σὲ παρασύρῃ θέλεις ἀναβῆθαι διὰ στενωποῦ ἐλικοειδοῦς καὶ δυσβάτου, ὑπὸ πυκνόφυλλα δένδρα δι' ὧν δὲ διαπερᾷ πῶποτε ὁ ἥλιος, καὶ φθάσει εἰς κλίμακα ναοῦ ἀγροίκου, ὅπου ἱερεῖς εὐπροσήμεροι καὶ πρῶτοι περιτετυλιγμένοι μ' ἐνδύματα κίτρινα, μετ' ὄψιν κιτρίνην, μετὰ πρόσωπον βαρὺ, μετὰ κεφαλὴν ἐξυρισμένην, ὥς καὶ μετὰ σῶμα ἐπίσης ἐξυρισμένον, σὲ εἰσάγουσιν εἰς περίβολον σιωπηλόν, πλήρη πανωπατίων καὶ εὐωδιστάτων ἀνθέων, ὅπου βλέπεις διὰ τοῦ ἀθηνόους φωτός λύχνου, ἄγαλμα γιγαντιαῖον Βουδδα, ποτὲ μὲν ὄρθιον καὶ φθάνον μέχρι τῆς ὁροφῆς

Ἐμπρὶς τῆς Σελήνης.

Τέλος, περί τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς νυκτός, ἀνεχώρητα, αὐτοὶ δὲ ἐξηκολούθησαν νὰ χορεύωσι, νὰ ψάλλωσι καὶ νὰ κρούωσι τὰ τύμπανά των διατελοῦντες ὅλον ἐν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ σφειριστοῦ τοῦ θρόνου.

Μετὰ τὴν γελσίαν ταύτην παράστασιν ὁ ἐπιστολογράφος μᾶς μεταφέρει εἰς τελετὴν ἐκκλησιαστικὴν οὐχ ἥττον περίεργον.

« Εἰς τὴν σκιερὰν ταύτην νῆσον, (τὴν Ταπροβάνην) τῆς ὁποίας ὁ αἶθρ εἶναι πλήρης ἡλεκτρισμοῦ, ὁ οὐρανὸς ἀστράπτει πολλὰ συνεχῶς καὶ ῥίπτει λάμψιν παράδοξον ἐπάνω τῶν βουνῶν καὶ τῶν βράχων. Ἡ σιωπὴ τῶν τόπων ἐκείνων διακόπτεται πολλάκις ὑπὸ τῶν βροντῶν τῶν κεραυνῶν, ὅταν πλησιάζωσιν αἱ θύελλαι τῆς ἡμετέρας, καὶ ὑπὸ τοῦ πενθίμου ταμτάρ (1) τῶν βόνζων (ιερέων) ἀντηχοῦντος κατὰ τὰ δάστη

τοῦ ναοῦ, ποτὲ δὲ ἐξηπλωμένον ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης ἄκρας. Οἱ φιλόξενοι οὗτοι ἱερεῖς, πλήρεις ἀγαθότητος εὐγενοῦς, σπεύδουσι νὰ σὲ προσφέρωσι βρώματα καθαρῶτα καὶ συγκεῖμενα ἐκ προϊόντων τῆς γῆς. Παιδιά ἀνατεθραμμένα εἰς τοὺς ναοὺς ἢ τὰ μοναστήρια ἐκίνα σὲ περιποιῶνται μυριστρόπως, τὰ μὲν σείοντα ῥιπίδια ἐμπροσθέν σου τὰ δὲ προσφέροντά σε ψυχρὸν νερόν, ἐνῶ ἄλλα ἀνάπτουσι πυρὰν, καὶ κατατκευάζουσι σιγάρα μετὰ φύλλα πράσινα τὰ ὅποια κόπτουσι τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἄλλα σὲ δίδουσι χαροκάλαμον ἢ ὁπώρας ὑπερμεγέθους τὰς ὁποίας οὐδ' ἐφαντάσθης ποτέ. Ἐν ἐξ αὐτῶν, παρατηρήσαντες ὅτι βρόστρουξ τις τῆς κόμης μου εἶχε μακρυνθῇ τῶν ἄλλων, ἀνέστυρε κτένιον ἀπὸ τοῦ θυλακίου του καὶ μετὰ τὸ παρουσιάσει μετὰ μεγίστης σοβαρότητος καὶ χωρὶς νὰ προσφέρῃ οὐδὲ λέξιν (παρατηρητέον ὅτι οἱ Σιγ-

(1) Ὅργανον Ἀσιατικὸν ὡς μάγος δίσκος ἐκ μεταλλοῦ, τὸ ὅπολον κρουόμενος ἐκπέμπει ἤχον ὀξύτατον. Σ. Μ.

(1) Ὑψηλοὶ ἰδίως τῶν κατοίκων τῆς Ταπροβάνης. Σ. Μ.